

ΕΥΡΩΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ*

- Δημοσίευση: despoina7062

Αμέσως μετά το τέλος του 2ου Παγκοσμίου πολέμου (από τον οποίο η Ευρώπη βγήκε σχεδόν κατεστραμμένη) άρχισαν οι προσπάθειες για μια οικονομική αρχικά και ευρύτερη στη συνέχεια συνεργασία. Το πρώτο βήμα έγινε το 1951 με τη δημιουργία της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα. Το 1957 με τη συνθήκη της Ρώμης δημιουργείται η Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ). Η ΕΟΚ στην αρχή, περιλάμβανε 6 κράτη-μέλη με υψηλό δείκτη οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Με την διεύρυνσή της όμως εισέρχονται στην κοινότητα και κράτη με μικρότερο δείκτη ανάπτυξης. Η Ελλάδα γίνεται επίσημα το δέκατο μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας το 1981 μετά από πολλές περιπέτειες και καθυστερήσεις λόγω της δικτατορίας 1967-1974. Το 1992 με τη συνθήκη του Μάαστριχ εγκυβλάπεται η ονομασία ΕΟΚ, θεσπίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση και υιοθετείται επίσημα η ονομασία Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Σήμερα η Ε.Ε. αποτελείται από 28 κράτη-μέλη.

Ένα από τα βασικά όργανα της Ε.Ε. είναι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Τα μέλη του εκλέγονται άμεσα από τους πολίτες των χωρών-μελών για πενταετή θητεία. Οι αρμοδιότητες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σήμερα, είναι σημαντικές: Μπορεί να συμμετέχει στη νομοθετική διαδικασία συνεργαζόμενο με το Συμβούλιο Υπουργών της Ευρώπης. Δίνει την τελική έγκριση του κοινοτικού προϋπολογισμού και έχει το δικαίωμα του ελέγχου της Επιτροπής και του Συμβουλίου Υπουργών. Αποτελεί τον κατεξοχήν δημοκρατικό θεσμό της Κοινότητας και τον καλύτερο σύμμαχο των ασθενέστερων από τις χώρες-μέλη.

Σήμερα, που μέσα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης ακούγονται πολλές ακραίες και ρατσιστικές απόψεις που στρέφονται εναντίον της Ε.Ε., ο ρόλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου είναι καθοριστικός για την παγίωση της δημοκρατίας στην Ευρώπη. Η Δημοκρατία όμως δεν είναι κάτι που επιβάλλεται με νόμους και τιμωρίες αλλά είναι θέμα αγωγής και παιδείας. Ας θυμηθούμε τα λόγια του Γάλλου διανοούμενου Ντεμπρέ: «Δημοκράτης είναι αυτός που σταματά στο κόκκινο φανάρι, σ' έναν έρημο επαρχιακό δρόμο στις τρεις η ώρα το πρωί, χωρίς να φαίνεται αυτοκίνητο στον ορίζοντα.» Η Δημοκρατία, λοιπόν, είναι προϊόν εκπαίδευσης και ελεύθερης βούλησης. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι ένας τέτοιος θεσμός.

Το γεγονός ότι όλοι οι πολίτες όλων των κρατών-μελών έχουν το δικαίωμα να ψηφίσουν τους αντιπροσώπους τους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ότι όλα τα κράτη μέλη, ακόμα και τα πιο μικρά (είτε σε έκταση, είτε σε οικονομική δύναμη) αντιπροσωπεύονται στο Κοινοβούλιο αποδεικνύει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι ο πλέον Δημοκρατικός θεσμός της Ευρώπης. Το Κοινοβούλιο ενσωματώνοντας όλους σχεδόν τους λαούς της Ευρώπης, δεχόμενο κάθε τι διαφορετικό, δίνει σε κάθε άτομο ξεχωριστά ένα μάθημα ανεκτικότητας και σεβασμού όλων των πολιτών της Ε.Ε. Έτσι, κάθε άτομο εκτός από την ευρωπαϊκή ταυτότητα την οποία αποκτά, διατηρεί αναλλοίωτη και την εθνική του. Στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπάρχει ελευθερία σκέψης και έκφρασης που είναι βασικό στοιχείο της δημοκρατίας, αφού ο κάθε Ευρωβουλευτής μπορεί να εκφράσει ελεύθερα τις απόψεις του. Επιπλέον, χαρακτηρίζεται από διαφάνεια και αξιοκρατία, αφού είναι ο θεσμός που μέχρι στιγμής λειτουργεί άψογα.

Σήμερα ο κάθε Ευρωπαίος πολίτης πρέπει να κλείσει τ' αυτιά του σε ακραία ρατσιστικά κόμματα και να ψηφίσει για την περαιτέρω Ένωση της Ευρώπης, που θα διασφαλίζει τη Δημοκρατία· γιατί η δημοκρατία προσφέρει στους πολίτες τη δυνατότητα να ευτυχήσουν, εξασφαλίζοντας υψηλό βιοτικό επίπεδο, ελεύθερη οικονομική δραστηριότητα, προστασία της ιδιοκτησίας, ασφάλιση, προστασία των δικαιωμάτων που έχει ο εργαζόμενος ως πολίτης, ειρήνη, κοινωνική γαλήνη, ίσες ευκαιρίες μόρφωσης και δωρεάν παιδεία. Βέβαια, ο μέσος Ευρωπαίος πολίτης και ιδιαίτερα οι λαοί του Νότου, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται οι Έλληνες δεν βλέπουν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καμία ουσιαστική βοήθεια και καμία βελτίωση της καθημερινής τους ζωής. Έτσι, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει να πάρει περισσότερες ουσιαστικές πρωτοβουλίες για να μειώσει τη φτώχεια και την ανεργία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και για να βελτιώσει το επίπεδο υγείας και παιδείας, κινήσεις που θα βελτιώσουν άμεσα την ποιότητα ζωής των πολιτών και που θα του ξαναδώσουν το χαμένο κύρος.

Για να επιτευχθούν όλα αυτά πρέπει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να διαθέσει περισσότερα χρήματα στην εκπαίδευση, στην υγεία, στην έρευνα, σε καινοτόμες επαγγελματικές πρωτοβουλίες και να κάνει επενδύσεις σε έργα φιλικά προς το περιβάλλον. Επιπλέον, πρέπει να αυξήσει την βοήθεια του σε χώρες που έχουν περισσότερη ανάγκη, συμβάλλοντας με ουσιαστικούς τρόπους χωρίς αυτό να σημαίνει αποκλειστικά οικονομική βοήθεια. Πρέπει ο μέσος πολίτης να καταλάβει ότι το Ευρωκοινοβούλιο είναι θεσμός που του συμπαραστέκεται και λύνει πολλά καθημερινά του προβλήματα.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Δημοκρατία θα έχουν εδραιωθεί οριστικά όταν κάθε Ευρωπαίος πολίτης ασπαστεί τη ρήση του Σωκράτη: «Δεν είμαι Αθηναίος ή Έλληνας, αλλά πολίτης του κόσμου».

*Αφορμή για τη συγγραφή αυτού του άρθρου είναι οι επερχόμενες Ευρωεκλογές τον προσεχή Μάιο, σε μία κρίσιμη περίοδο για την Ευρώπη αφού αναδύονται εθνικιστικά κόμματα που αμφισβητούν την ομαλή πορεία της Δημοκρατίας.